הדרשה הראשונה:

השבח לאל הוא כפה על משרתיו מתוך רחמים וחסד, והפך אותה לקשר בינם לבינם כדי שיגדלו באמונה אני מעיד שאין אלוהים מלבד אלוהים בלבד ומסטר, ואני מעיד על כך שהנביא שלנו מוחמד הוא משרתו של אלוהים ושליחו אלוהים עשה את התפילה לתפוח עינו בסגולה ובסיפוק שתפילותיו של אלוהים יהיו עליו ועל משפחתו בני לוויה והבאים אחריהם בטוב לב עד יום הדין.

לגבי הדברים הבאים

אז יראת אלוהים - עובדי אלוהים.

הו אלוהים, סלח על חטאינו, כסה את פגמינו, דאג לענייניו, שפר את ישועתנו ותן לנו הבנה בדת שלנו.

אֱלֹהִים, לְךָ אֲנַחְנוּ, לְךָ נִתְפַּלְּלִים וְנִשְׁתַּחֲוֶה, אֵלֶיךָ מְבַקְּשִׁים וּמְבַקְּשִׁים, נְקָוִים לְחַסְדֶּךָ, וְיִרְאִים אֶת-עֲנוֹתֶךָ, כִּי אֶת-עֲנוֹתֶךָ מְדֻבָּרִים לַכֹּפְרִים.

בסמכותו של אבו חוריירה - יהי רצון ה' בו - ששליח ה' - עליו תפילות ה' ושלום - אמר: "מלאכים הולכים זה את זה ביניכם בלילה ומלאכים ביום, והם מתאספים למען ה'. תפילת שחר ותפילת מנחה אחר כך יחזרו אלה שבילותם את הלילה ביניכם וישאלו אותם, והוא יודע עליהם הכי טוב: איך נטשתם את משרתי הם אומרים "עזבנו אותם בזמן שהם התפללו, ובאנו? אליהם בזמן שהם מתפללים" [מוסכם על החדית']

והוא, עליו השלום והברכה, אמר: "הדבר הראשון שעבד יקבל עליו דין וחשבון ביום התקומה הוא תפילתו אם היא צדיקה, הוא יצליח ויינצל, ואם היא מושחתת. אז הוא יתאכזב ויפסיד אם משהו יפחת מתפילותיו המחייבות, יאמר [הקב"ה: ראה אם יש למשרתי מישהו שהתנדב להשלים את מה שהוא עשה עם זה." אל-תירמידי

אהובים: שיחתנו היום עוסקת בחובת התפילה, למרות שאנו גאים - ברוך השם - על כך שרבים מקיימים אותה ונכנעים לה בחרדת קודש, למרות גדולתה באסלאם, והשפעתה על הדת, מוסר, וכל שאר ענייני החיים; אבל יש כאלה בחברה שאינם מכירים את המסגד, למרות שהם מעטים, ויש כאלה שאינם מקיימים תפילה כהלכה, ויש מי שלוקחים את התפילה כהרגל ולא כמעשה פולחן, ועוד גילויים. שמאבדים את משמעות התפילה; אז בואו נדבר על עמוד האסלאם והעמוד השני שלו.

יהי רצון שתפילת אלוהים ושלום עליו, הוא עשה את זה להבחנה בין אסלאם וחוסר אמונה, ומי שנוטש אותה, עבודתו בוטלה - חלילה.

זוהי חובה שאינה קשורה לעונה, כמו חג'ג', למשל, או צום ברמדאן, ואינה מוגבלת לאירוע שאינו פעם בחיים או פעם בשנה, אלא היא מוטלת חמש פעמים. יום ולילה על כל מוסלמי חייב, עשיר ועני, בריא וחולה, זכר ונקבה, נוסע ותושב, בביטחון ופחד, אין מוסלמי פטור מזה, חוץ מנשים במחזור ונשים לאחר לידה.

זה תפוח עיניהם של המאמינים, ועלייתם של צדיקים אכן, לפני ואחרי זה, זה תפוחו של רב הנביאים והשליחים - עליו תהיינה מיטב התפילות והברכות החכמות ביותר.

זה העמוד והעמוד של הדת. כשהוא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אמר: "מי שאין לו תפילה אין לו ד

"אין מזל באסלאם למי שנוטש את התפילה.

"אין דבר בין אדם לבין חוסר אמונה ופוליתאיזם מלבד נטישת התפילה."

"'מי שמזניח בכוונה תפילת חובה, יהיה פטור מהגנת ה".

חבריו, ה' יתברך וישן לו שלום, לא ראו בשום מעשה להשארת חוסר אמונה מלבד התפילה.

כל אלה הם חדשות ודיווחים שאושרו מהנביא שלכם - עליו השלום והברכה - אנו אומרים זאת בצער, כאשר אנו רואים כמה אנשים מזניחים את התפילה בכך שהם לא מקיימים אותה - חס וחלילה - מה שמוביל אותם לאי-אמון,

או לחלק מהם. הם משלבים תפילות, עד סוף הלילה; כפי שעושים עובדים מסוימים, בין בהתעלמות חלק מתפקידיהם, או באי ידיעת עמודי התווך, חובותיהם ותנאיהם, וזהו המקרה של רבים שאינם מכירים את אותם עמודי תווך, חובות ותנאי

ומי שרוצה לתת דין וחשבון ביושר, שיבחן את עצמו בתפילתו, התפילה המונעת ממנו חוסר מוסריות ורעות, שהרי מי שמבזבז אותה אבד לכל דבר אחר.

זה הדבר האחרון שמשרת יאבד מהדת שלו, אז איבוד שלה והזניחתה אינם מהווים את האיסלם מסיבה זו, זה הדבר הראשון שעליו ישאלו משרת ביום התחייה אם זה יתקבל לפני כן כל שאר המעשים, ואם נדחה, כל שאר המעשים יידחו.

התפילה היא הראשונה מבין הפסיקות שנכפו על הנביא שלך מוחמד - יברך אותו ה' ויתן לו שלום. הוצבתי בתפקיד המכובד ביותר ובמקום הגבוה ביותר.

כאשר רצה ה' להשלים את ברכותיו על עבדו ושליחו מחמד - יברך אותו ה' ויעניק לו שלום - ויראה עליו חסד; לקח אותו, אחר כך העלה אותו אליו, קירב אותו, וגילה לו את מה שהתגלה לו מה הלב שיקר, אחר כך הטיל עליו ועל אומתו את חמש התפילות היומיות.

פעם היו חמישים תפילות חובה ביום ובלילה, אז זה הפך לחמש לפעולה, וחמישים לשכר.

זה הדבר האחרון שהנביא - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - המליץ לאומו, בעודו על ערש דווי, גוסס, קורא: "תפילה היא תפילה, ומה שידיך ימינך".

אסור לנטוש את התפילה, לא במחלה ולא בפחד, אסור לנטוש אותה אפילו בנסיבות הקריטיות ביותר, ובמצבים הקשים ביותר של בהלה ולחימה: (שמור על התפילות ועל התפילה האמצעית וקום. לאלוהים בצייתנות * אז אם אתה מפחד מרגלים או פרשים, אז... כשאתה מאמין, זכור את אלוהים כפי שהוא הוא לימד אותך את מה שלא ידעת" [אל-בכרה:].

אלוהים הוא גדול, גברים או רוכבים, מול הקיבלה או לא מול הקיבלה, מוביל עבדים לפי היכולת.

הקב"ה מצווה על תפילה בקהל גם במצב של פחד, הוא צריך להתפלל בעמידה, ואם אינו יכול, אז יושב, ואם אינו יכול, אז בצד שלו כדי למלא את תנאי הטהרה, לכסות את החלקים הפרטיים ולמול הקיבלה, הוא רשאי להתפלל ללא טהרה, מבלי לכסות את החלקים הפרטיים, ולהתמודד מלבד התפילה אינה פוסלת בשום פנים ואופן כל עוד השכל נוכח .

יש אנשים שאומרים: הבגדים שלי לא עוזרים לי, המראה שלי לא עוזר לי, אז הם דוחים את התפילות, ומשלבים את חמש התפילות עד הלילה זה לא מותר, והם בסכנה גדולה.

תפילה - אחיי - היא החובה המוזכרת בתדירות הגבוהה ביותר בקוראן, ואם היא מוזכרת עם שאר ההתחייבויות, היא קודמת לה.

אלוהים אינו מקבל צום, חג'ג', צדקה, ג'יהאד או כל מעשה אחר מאלו שנוטשים אותו עד לביצועם.

הם ההתחלה והסוף של הטוב. מוסלמי מתחיל בתפילה במהלך היום, ומסיים בה את יומו.

זוהי אחת התכונות של המאמינים: (אכן, המאמינים הצליחו) אל-מומינון:] התכונה הראשונה: (הענווים בתפילותיהם) אל-מומינון:].

אחר כך סקר אלוהים את תכונותיהם, ואז סיכם את התכונות הללו ואמר, תהילה לו: (והנאמנים לתפילותיהם * אלה היורשים * שיירשו את גן העדן, הם ישכנו בו) [המאמינים:]

חיבור בין המשרת לאדונו, עונג ונחמה שמתמעטים

מלבד זה הכל תענוגות, אור בפנים ובלב, טוב לגוף ולנפש, טיהור לבבות, כפרה של מעשי רע, איסור מגונה ותועבה: (הו האמנתם, בקש עזרה בסבלנות ובתפילה. אכן , אלוהים עם אלה שסבלנים) [אלבכרה].

הבאת מזונות וברכות: (וצווה על משפחתך להתפלל ולהתאזר בה. אין אנו מבקשים ממך מזונות. נפרנס אותך, והסוף יהיה לחסידות) [תחא:].

הענווה והמסירות מוחקים את עקבות חוסר השכל, ואור והדרכה מגנים עלינו - ברוך השם - מפני שבילי ההדרכה והפיתוי.

למתפלל יש כבוד של מונולוג, כבוד פולחן וכבוד המקום במסגד

חשכת הלילה, לא קושי הדרך, ולא הסחות הדעת של העולם לא ימנעו ממנו להתפלל: "בשורה טובה להולכים בחושך למסגדים של אור גמור ביום התקומה"

"התפילה היא המפלט כאשר העניין קשה, והיא הנחמה כאשר אנו עייפים: "הרפי אותנו עם זה, הו בילאל.

בתפילתו, המתפלל משקף את הקוראן, מעלה את תחינותיו לאדונו ונכנע לאדונו בתחנוניו

מאמינים מצליחים, צנועים בתפילותיהם כאשר הם קמים להתפלל, הם פונים אל אדונם, משפילים את מבטיהם, ומסתכלים על מקומות ההשתטחות שלהם מלבד אדונם

הם נכנסו אל אדון האדונים ומלך הנכסים כל טוב אצלו, תהילה לו, וכל דבר בידו.

אם הוא נתן, אף אחד לא ימנע ממנו לתת אם היה מונע, אף אחד לא היה נותן אחריו.

הו אלוהים, אנו מבקשים ממך את השפע שלך, ואת הנתינה הנדיבה שלך, ולהפוך אותנו בין הכנועים בתפילותינו.

איפה אנחנו - עובדי ה' - במצבם של אנשי האיכר כשהמתפלל והאיכר קוראים להם: איפה האנשים האלה בתפילה שאינם יודעים אם להתפלל חמש פעמים או ארבע? לשטן יש שליטה עליו הוא נע מעמק אחד לאחר, ומדאגה אחת לאחרת הוא מקיים את תפילותיו בזמן שלבו קשור לזולתו, ומחשבותיו עסוקות בכל דבר אחר מלבדו עם מה שהלב שלו לא מודע אליו.

אוי להם כשהם מזניחים: (מזניחים את תפילתם) [אלמעון: ה] אוי להם כשהם משוויצים: (והם מונעים מה מועיל) [אלמעון: ז].

תפילתם הפכה להרגל, שאין הם ענווים, אינם מבינים את חכמתה ואינם חוששים לפסיקותיה או לשיטתה.

כמה חבל על מי שמבזבז את תפילותיו כשהוא מאבד את עמוד דתו!

כמה גדולה אכזבתו וכמה רשלנותו גדולה! האם אל-זוואג'ר שמע: "מה לקח אותך לסאקר הם אמרו, 'לא היינו מאלה שהתפללו'" [אל-מודאת'יר:].

הוא שומע את הקורא לתפילה ואת האיכר, ואז מהרהר: (אבל הוא לא דיבר אמת ולא התפלל, אלא שיקר והסתובב. אחר כך הלך למשפחתו לרכוב. הוא היה ראוי לך יותר, והיה טוב יותר. אז הוא היה ראוי לך יותר, והוא היה טוב יותר) [תחיית המתים].

וכשנאמר להם "השתחוו" אינם משתחוים. * אוי למכחישים ביום ההוא) [אל-מורסלת:]).

אחי המזניח את תפילותיו: למדתי שעצלות, רשלנות וחוסר זכירה הם מאפיינים של צבועים: (הם מתעתעים באלוהים, והוא מתעתע בהם, וכאשר הם עומדים לתפילה, הם עומדים בעצלתיים, חושקים לראות את העם, ולזכור את אלוהים רק קטן בוא.) [אנ-ניסה:]

הו המוסלמים: התפילה היא עמוד התווך והעמוד של האסלאם, מי שממלא את זכויותיו ומשלים את ההשתחוות והענווה שלו, זו תהיה תפוח העין שלו, המתיקות של לבו, ושמחת חזהו. יהי רצון שתפילותיו של אלוהים ושלום עליו, אמר: "חמש תפילות שאלוהים קבע עבור משרתיו ולא יבזבז שום דבר מהן, יש לו ברית עם אלוהים שהוא יכניס אותו לגן עדן , ומי שלא מקיים אותם אין ברית עם אלוהים שהוא יעניש אותו, ואם ירצה יכניס אותו לגן עדן".

השמירה עליו כוללת מילוי עמודי התווך, תנאיו וחובותיו, הרגיעה לגביו והימנעות מתחרות עם האימאם או השוואת מעשיו

ומתוך שמירתו: מצווה על המשפחה והקרובים לעשות זאת, במיוחד על הילדים שבשליטתו, ונטלו מיד המזניחים: (וצווה על משפחתך להתפלל ולהתאזר בה) [תח"א:". ]

יש אנשים שמתפללים באופן קבוע ונלהבים מזה, אבל לא אכפת להם מתפילת בנות או תפילת בנים אפילו נער שלא הגיע לגיל ההתבגרות מצווה לעשות זאת בניך להתפלל שבעה ימים, והכו אותם על כך בעשרה".

שימו לב גם לעובדים ולמשרתים, עודדו אותם לעשות זאת, ולא להזניח אותם

אז איפה אנחנו ביחס לקודמינו הצדיקים כשאדם הובא למסגד והדריך בין שני האנשים? מאיפה אתה מקריאת המואזין: חי להתפלל, חי לאיכר?

אבן מסעוד - יהי רצון ה' ממנו - אמר: "מי שמוצא חן בעיניו לפגוש את אלוהים מחר כמוסלמי, שיקיים את חמש התפילות היומיות הללו בכל פעם שהוא קורא להן"

וכמו שאמר עליו ה' ושלום: "מי שמתפלל אשה בחבורה, כאילו קם בחצות, ומי שמתפלל פאג'ר בחבורה, כאילו התפלל כל הלילה, ומי שמתפלל פאג'ר בקבוצה נמצא בחסות אלוהים עד הערב".

כאשר אדם ישן בלילה, השטן מכה עליו שלושה קשרים הקשרים שלו נפרשים, והוא נעשה אנרגטי, אחרת הוא נהיה איטי ועצל.

דעו - עבדי ה' - כי מיטב מעשיכם הוא התפילה, ואין איש מקיים שטיפה מלבד מאמין.

האהובה ביותר במעשים לה' היא התפילה בזמנה הראוי, אז יראת ה' - ירחם ה' עליך - ותשמור עליהם: (ובקש עזרה מהסבלנות והתפילה, ואכן הם קשים, חוץ מהענווים. * אלה שחושבים שיפגשו את אדונם אליו נשוב.) [אלבכרה: 45-46].

אנו מבקשים מאלוהים שיהפוך אותנו למשרתיו המתפללים, הכורעים, משתטחים והענווי

אני אומר מה שאתה שומע, ואני מבקש מאלוהים לסלוח לי ולך על כל חטא, אז בקשו את סליחתו. אכן, הוא הסולח, הרחמן.

השבח לאלוהים לבדו, ותפילות ושלום על מי שאחריו אין נביא אני מעיד שאין אלוהים מלבד אלוהים לבדו ללא שותף, ואני מעיד שמוחמד הוא עבדו ושליחו, אלוהים. יברך אותו ואת משפחתו וחבריו

הוא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "האם ראית אם היה נהר בפתחו של אחד מכם והוא רוחץ בו חמש פעמים בכל יום, האם ישאר עליו עפר?" הם אמרו: שום דבר מהלכלוך שלו לא נשאר. הוא אמר: "זה כמו חמש התפילות היומיות שאלוהים מוחק דרכם" [מסופר על ידי מוסלמי].

תפילה זו - עובדי ה' - אנו יודעים את חשיבותה ואת הקשר שלה עם ה', ולכן המערכה המבורכת שעורכת חייט

, חסד ונתינה לקרובים, ואוסר על חוסר מוסר, עוולה ועבירה הוא מפציר בכם כדי שתזכרו, אז זכרו את ה' הכל יכול, והוא יזכור אתכם, והודה לו על ברכותיו. וַיִּגְבַּל אֶתְכֶם, וְזִכְרוֹן אֱלֹהִים רַבָּה, וְהָאֱלֹהִים יָדַע מַה תַּעֲשֶׂה.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בכ"ש בחודש דחול-קאדה של שנת 1441, בעיר ג'ובייל שבממלכת ערב הסעודית, והיא מתפרסמת ב- www.saaid.net/kutob, https://t.me/jumah_sermons